

Starosta občanům

Vážení čtenáři, dovoluji Vám v prvním letošním vydání „Dolckého občasníku“ popřát krásné prožití přicházejícího jara, které bychom si po krutých únorových mrazech zasloužili.

Většina občanů se nezúčastňuje veřejných zasedání, tak se zmíním, jaké akce jsme připravili na tento rok.

Prioritou je oprava výpusť rybníka, která nám odčerpá největší část finančních prostředků z rozpočtu obce, počítáme s částkou 500 000 Kč. Na tuto akci jsme podali žádost o dotaci z Programu stabilizace a obnovy venkova, kterou vyhlašuje Plzeňský kraj, ale opravu budeme realizovat, i když na dotaci nedosáhneme. Chtěli bychom pořídit územní plán pro obec Dolce, který už máme rozpracovaný, též jsme požádali o dotaci.

Zrealizovat úpravu vody pro budovu OÚ a výčep.

Opravit fasádu na budově OÚ v přední části, kde již opadáva omítka.

Nátěr autobusové zastávky a oprava plakátovací plochy.

Řešit autobusovou zastávku, pokud by bylo aktuální.

Ještě bych se rád vyjádřil k topné sezoně. Romantiku zasněžených vesniček, kde se z komínů chalup linou bílé proužky kouře, nalezneme už leda tak na obrázcích Josefa Lady. Realita je zcela jiná, když se podíváte v topné sezo-

ně na některé komíny, z kterých se valí neuvěřitelná barva kouře, která obtěžuje sousední nemovitosti, nejednoho člověka napadne, čím že asi majitel zatápí. Každý provozovatel malého topného zdroje je povinen podle současné legislativy řídit se při spalování pokyny výrobce, spalovat pouze paliva, určená pro daný kotel, nespalovat

o d p a d y ,
plasty a
neobtěžovat
okolí
kouřem a
zápachem.
Vymáhání
t ě c h t o
z á k o n -
ných po-
vinností,
na přání
některých
občanů, je
v š a k
v současné
d o b ě
t ě m ě ř

nemožné, neboť zákon nedovoluje provést kontrolu přímo u zdroje tak, jako je tomu u podnikatelských subjektů. Obecní úřady se tak každoročně potýkají se stížnostmi na porušování povinností provozovatelů malých spalovacích zdrojů. Největším nedostatkem současné právní úpravy je nemožnost si opatřit náležitě důkazy přímo u zdroje o porušování výše uvede-

ných povinností. Obecním úřadům tak zbývají jen nepřímé důkazy, které nejsou pro uložení pokuty a zřízení nápravy dostatečné. Především si myslím, že nezáleží na tom, jestli nám to zákon ukládá, nebo nějaká norma nařizuje, ale na tom jaký má konkrétní člověk vztah ke svému okolí a ke svým sousedům.

V nadcházejících měsících začneme udržovat zeleň na našich nemovitostech, pomocí motorových kos a sekaček, připravovat palivo na příští zimu, okružními a motorovými pilami. Chtěl bych Vás touto cestou požádat, abyste se zdrželi všech aktivit, které zatěžují okolí hlukem, alespoň v neděli a o svátcích od 12:00 hodin. Věřím, že

všichni pochopíte, že i Vaši sousedé a okolí si chtějí užít klidné dny. Děkuji předem za přístup k tomuto požadavku. Nejsem příznivcem vydávat k tomuto problému „Obecně závaznou vyhlášku“, je to jenom na nás občanech obce, jak se k tomu postavíme a jak se budeme vzájemně respektovat. Vyhláška to za nás nevyřeší.

St.Ziegler, starosta obce

Vítáme nového občánka
Daniela Fořta
čp. 58

Přejeme hodně štěstí do života.

VYDÁVÁ OÚ DOLCE
DOLCKÝ OBČASNÍK

Hasiči bilancovali

Na sklonku loňského roku naši hasiči hodnotili uplynulý rok, který byl bohatý na akce. Výroční valná hromada se konala v sobotu 10. prosince. Jednání zahájil starosta sboru, přivítal přítomné členy a hosty, starostu obce pana Zieglera, pány Cibulku a Mrá-

ze za okresní sdružení hasičů,

starostu okrsku pana Ražplichku a pana Kasla za hasiče z Týniště. Po uctění památky našich zesnulých členů se ujal slova jednatel sboru Pavel Stuchl. Ve své obsáhlé zprávě mimo jiné seznámil přítomné s uskutečněnými akcemi. V lednu proběhlo tradiční posezení při muzice, v dubnu se sbíral železný šrot, v květnu několik nadšenců

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

pro „fichtly“, pod záštitou SDH uspořádali první ročník závodu malých motocyklů JAWA 50, v měsíci červnu jsme se podíleli na Dětském dnu, o dva týdny později uspořádali pouťovou zábavu. V červenci proběhl Dodnafest, který ovlivnilo špatné počasí. Dvacátého srpna zabezpečili jedenáctý ročník o Pohár starosty obce a o týden později jsme na hřišti „Za Párníkem“ přivítali Zasloužilé hasiče z Plzně-jihu. Tato akce se vydařila a byla kladně hodnocena děkovným dopisem od starosty Okresního sdružení pana Josefa Černého.

Čtvrtého září k nám zavítala nejlepší

hasičská družstva našeho okresu na okresní kolo v klasice.

Do našich řad byli přijati noví členové, Daniel Hlaváč, Radka Híková a Pavlína Hanusová. Výbor SDH nezapomněl ocenit svoje členy- Tomáš Sajdl obdržel Čestné uznání OSH, Medaili za věrnost 20 let u sboru obdržel Pavel Paluch a za 30 let Josef Brada. Medaili za příkladnou práci dostali Pavel Jeslínek a Jaroslav Louda ml., Čestné uznání Krajského výboru hasičů obdržel Jiří Louda.

Smutnější zprávou je, že naše řady navždy opustili dlouholetí členové, p. Josef Kanta, pí. Marie Benešová a p. Jaroslav Fořt. Po oficiální

části přišlo na řadu chutné občerstvení a volná zábava. Všem hasičům patří poděkování za práci, kterou pro sbor ve svém volném čase dělají.

Míra M.

6 x proč, kde, co a jak - Velikonoce

Proč je středa škaredá

Toto označení prý pochází z toho, že se Jidáš na Ježíše škaredil. Podle lidové tradice se tento den nesmí nikdo mračit, jinak by se škaredil na všechny středy v roce. Někde se také středě říkalo Sazometní nebo Smetná, protože se toho dne vymetaly komíny.

Kde vzal čtvrtek barvu

Zelený čtvrtek se obvykle vysvětluje na základě zelených bylin, které byly součástí Poslední večere nebo také podle barvy probouzející se přírody, kdy se všechno zelená. Chcete-li podle tradice v tento den udělat něco pro své zdraví, snězte něco zeleného-špenát, kopřivy, popenec, řeřichu, zelené saláty.

Co se nesmělo na Velký pátek

Je to den hlubokého smutku na památku ukřižování Ježíše Krista. Ten den lidé vstávali před východem slunce a omyli se vodou z potoka. Dodržovali přísný půst a nepůjčovali nic ze své domácnosti,

protože by tyto věci mohly být očarovány. Nesmělo se hýbat se zemí, proto se nepracovalo na poli ani v sadu, nesmělo se také prát prádlo, protože by ho prý pradeny namáčely do Kristovy krve.

Co se dělalo na Bílou sobotu

Tento den se uklízelo a bílilo, připravovalo a chystalo vše na slavné Vzkříšení na Boží hod velikonoční. Vařily se obřadní a sváteční pokrmy, pekly se mazance a velikonoční beránci, pletly se pomlázky z vrbového proutí, vázaly se březové metličky a zdobila se vajíčka. V mnoha vsích bylo zvykem, že se doma uhasila všechna ohniště, před kostelem vložila hospodyně na hraničku vlastní polínko, a když kněz oheň posvětil, vzala žhavý oharek domů a žehnala jím oheň nový. Skončením Bílé soboty se završil také dlouhotrvající půst.

Jak se slavil Boží hod velikonoční

K této neděli patří tradiční velikonoční pokrmy – beránek, mazanec, ale také vejce, chleba a ví-

no, které se dříve svítily ráno při mši. Kromě symbolického významu měl tento zvyk i praktický podtext – po období dlouhého předvelikonočního půstu by mohl náhlý přechod k tučné stravě přivodit zdravotní obtíže. Proto se svítily pokrmy, které měly tělo na návrat k běžné stravě pozvolna připravovat, a kousek z taktu posvěceného jídla dostala v tento den každá návštěva, která vešla do domu.

Proč byl pondělek mrskaný

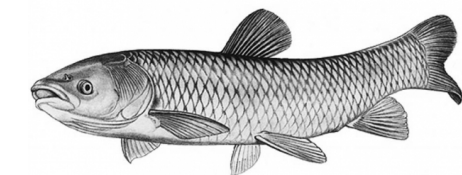
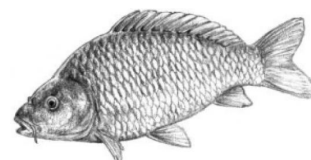
Na Velikonoční pondělí chodili dříve dům od domu mládenci za děvčaty a šlehali je pomlázkami spletenými z vrbového proutí, aby byly po celý rok zdravé, veselé a pilné. Mnohde bylo zvykem, že v úterý na oplátku děvčata polévala chlapce vodou, aby byli svěží. Dnes už chodí s pomlázkami většinou jen děti, které za vinšování dostávají nejen malovaná vajíčka, ale i sladkosti a peníze.

Bruslení

Vzhledem k tomu, že je vypuštěn místní rybník a děti neměly kde bruslit, rozhodlo se několik občanů zalít vodou asfaltové hřiště. Tak mohly děti alespoň trochu užít zimy na bruslích s hokejkou v ruce nebo si skočit piruetu. Tímto zastupitelstvo děkuje všem zainteresovaným.

Míra M.

Historie lázní Letiny

O vzniku letinských lázní si generace předávají několik pověstí. Jedna přisuzuje vznik lázní neznámému ovčákovi stíženého revmatizmem, který nešťastnou náhodou zapadl do slatiny v lese za vsí. Když jej druhý den lidé našli a vyprostili, zjistil nemalou úlevu ve své nemoci. Tento poznatek přiměl údajně vrchnost, aby zde založila léčebné lázně. Druhá legenda hovoří rovněž o ovčákovi stíženém revmatizmem. Ten ale posílá svého syna do Hartmanic u Sušice, kde se již tehdy léčilo slatinou, aby zjistil možnost léčby. Syn se však po několika měsících vrací i s nevěstou a sděluje otcí, že se může léčit doma, slatinou z nedalekého lesa. Přesný počátek lázeňství v Letinech se stanovit nedá, ale rozhodně lázně neexistovaly již před rokem 1700, kdy byl Karlem Janem Pikhartem posta-

ven lovecký zámeček, který byl v r. 1766 přeměněn pro pohodlí hostů v první lázeňský dům. Nově zřízená lázeň je doložena v roce 1770 zápisem v pozemkové knize na chalupu za vsí v lese u sv. Vintíře, kterou si zde postavil Vít Feist. Poté se zde střídali různí nájemci, z nichž asi nejznámější byl Adolf Naxera z Přeštic. Koncem 19. století se správa lukavického panství rozhodla, poprvé v historii lázní, vzít provoz do vlastní režie. Lázně se staly známější veřejnosti a počali jezdit pacienti ze střední vrstvy, což vedlo k výraznému rozšíření lázní o další objekty. V roce 1879 byl postaven malý lázeňský dům, později známý jako „Staré lázně“, zvaný také jako „koupací“, vybavený parním strojem. O další čtyři roky později přibyla vila Ervín a 1892 vila Zdeňka. V roce 1899 – 1900 byla postavena vila Anna a konečně v letech

1900 – 1901 nový lázeňský dům. Byl zlepšen restaurační a lázeňský provoz, postavena kolonáda a další úpravy lesoparku. V roce 1923 byly lázně v rámci pozemkové reformy prodány Matěji a Anně Jílkovým. 1. dubna 1948, kdy byly komunistickým režimem lázně pojaty do pozemkové reformy, skončilo letinské lázeňství. Na mnoho let poté se staly letinské lázně doléčovacím střediskem závodní nemocnice Škoda Plzeň. V této době začíná nová historie nejen lázní, ale i obce samotné. V roce 1993 uplatnila Marie Reslová spolu se svým synem Václavem restituční nárok na zabavený majetek, který jim byl z převážné části vrácen. Václav Resl prodal v roce 1993 lázně Společnosti MUDr. Mulače. Vlastníci se ještě několikrát vystřídali.

Z pramenů obce Letiny

Vzpomínky p. Karla Brady na toulky Jindřínem

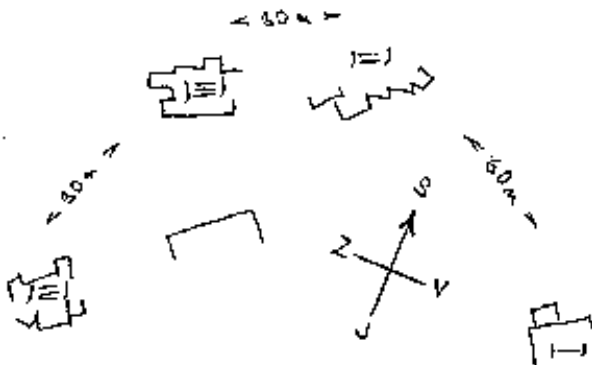
Vzpomínky, které pro p. Josefa Macháčka (bývalého starostu) sepsal p. Karel Brada, který se narodil 31.10.1919 v Dolcích. V roce 1948 se oženil a odstěhoval do sousedních Radkovic, kde 25.6.2000 zemřel. Byl synem kronikáře Václava Brady čp. 25 (po chalupě u Šimů).

„Ani nevím, z které strany začít, ale chtěl bych těmito řádky učinit vyznání, jak rád bloudívám ve volných chvílích v tom našem Jindříně. Už jako chlapec s kamarády jsme brouzdali v tomto zalesněném kopci, plným hradeb skal, které se táhly severojižním směrem od Dolců až na stráň nad Vitůňský rybník s mlýnem. Často mně přišlo na mysl, jaká zde působila síla, která vytvořila takové bizarní útvary mnohatunových kvádrů, rovných jako když je někdo opracuje. Podle vyprávění starých lidí, mělo na nich stát dřevěné hradiště, mnohem starší než Černá Skála nad Radkovicemi. Toto hradiště dřevěné, lehlo popelem a ty kamenné kvádry, ožehlé ohněm, byly podkladem vytvoření zvláštních druhů lišejníků citrónově žlutých, které se nikde jinde nevyskytovaly, samozřejmě, že se nevytvořily najednou ale s odstupem spousta let. Ale musela to být zvláštnost, protože ty lišejníky tu objevili odborníci, kteří v minulosti na ně upozorňovali v novinách. Už jsem do těch končin dávno nepřišel, nevím, jestli je to tam stále. Les se za odstupu času změnil, prořídil častými kalamitami a vzrostly plevelné dřeviny. Mezi dvěma hradbami skal vedla úvozová

cesta, říkalo se tam v roztržené skále. Ta cesta vedla až na temeno vrchu Jindřína, kde stála dřevěná konstrukce triangulační věže a byla dost vysoká, že byla viditelná z okolního kraje. Dalo se na ni dobře vylézt a v revolučních dnech v roce 1945 dva odvážlivci Zdeněk Taflík (přezdívkou Holý) a Josef Beneš (Pelešík) upevnili státní vlajku československou až na vrchol té věže a to bylo značně vysoko a odvážné už tím, že to bylo ještě za války, konec byl až v květnu. Když jsme chodili ze školy z Horšic, aby měla cesta větší romantiku, nešli jsme pohodlnou cestou kostelní, ale po houvěji, jak se říkalo polní pěšince vedoucí od akátů do lesa. Tam byly znatelné schody přes valy kolem skal, slézali jsme skalní útvary a to byla ta pravá romantika. Odtud z temene vrcholu vedla cesta západním směrem na dvojvrchol Jindřína zvaný „Klenka“, po obou stranách cesty se převážovala stráň severní k Dolcům a jižní na Vitůň. Z vrcholu „Klenky“ byly znatelné schody směr na Radkovic. Na temeni „Klenky“ byla ještě jedna zvláštnost. A sice bylo tam jedno místo kruhové, kde nikdy nevyrostl žádný strom, přesto, že všude kolem rostl smrkový a jedlový les, ale v onom kruhu v průměru 20 m nikdy nic nevyrostlo, kromě trávy, ale i ta byla jiná než ta, která rostla mimo kruh. Říkalo se, že tam je zakletý mnich. Ta cesta, která vedla na vrchol „Klenky“ ze skal, měla být kdysi hrazená palisádovým hrázením. Co jsem z těch skal nanosil

domů samorostů, když se mě podařilo najít zvlášť pěkný, podělil jsem báby v zaměstnání. Upravený samorost jako květinový stojánek to bylo zvlášť pěkné a moc se to líbilo. S vnukem Jirkou, jsme našli při jedné potulce ve skalách hnízdo výra velkého, a po vylhnutí jsme pozvali ornitology, kteří je okroužkovali. Těšilo mě, že jsme našli v našem Jindříně tak vzácné příslušníky ptačí říše a to byl ještě tak malý asi jako špaček. Seděl na malé smrkové soušce, ve výši mých očí, mžoural na mně očkama a neuletěl. I sovu pálenou s mládřaty jsme objevili. Ty skály jim dávají dobré podmínky pro život a mám radost, že je to právě v Jindříně. Z každé vycházky do tohoto kopce si odnáším stále jiné zážitky, chce to mít oči otevřené, připomenu si léta mládí a zahojím si dnešní dobou pocuchané nervy. Co hub tam naroste, když je jejich sezona a nevádí slézat ty příkré stráně a třeba, že jsem tam častým hostem, stále ještě objevuji jiné zážitky. Třeba z jednoho místa jsem viděl, byl to zvlášť krásný den s čistým obzorem, Radyni u Plzně a Přimdu u Tachova. Pak říkejte, není to zážitek pro duši člověka, který má rád tuhle naši krásnou českou zem. Z okna mojí vejminkárny vidím na „Klenku“ v Jindříně a jižní svah kopce, který připomíná každou roční dobu. Na jaře připomíná probouzející se přírodu svěží zelení listnáčů břízek, buků a nejvíce mladé jehličí modřínů. A na podzim zase stráň hýří barvami přicházejícího podzimu.“

Skály v Jindříně

Mapka pozice skal

http://skaly.horosvaz.cz/4_db_index.asp?sektor_id=765

O skalách v Jindříně se můžeme dočíst i na internetu, na horolezeckém webu toto: „Skály se nacházejí pod vrcholem kopce Jindřín (535,3m), asi 5 km jihovýchodně od Přeštic, zasazeny do kopcovitého prostředí Švihovské vrchoviny. Výška bulžňových skalisek se pohybuje do 13ti metrů. Oblast nabízí přes 40 výstupů, z nichž 3 jsou vyloženy technického charakteru. Cesty jsou na potřebných

místech fixně zajištěny. AKTUÁLNÍ STAV: Většinou čisté, místy porostlé lišejníky, nachází se přímo v lese, takže počítejte místy se zapadanými chyty jehličím atd. Zajištěné. Málo navštěvované. Přístup: Od obecního úřadu obce Dolce, cestou při JV okraji lesa kopce Jindřín. Asi po sedmi stech metrech odbočíme doprava lesní cestou ke skalám, které se nacházejí asi 400 metrů SV od vrcholu, 100 metrů SZ od okraje lesa.“

Takže se nedivte, až potkáte sportovně oděné mládence s lany, jak míří k Jindřínu. JF

Obecní rybník

Listoval jsem kronikou a hledal nějaké záznamy o rybníku z dřívější doby. Zajímalo mě, jestli je tam něco o odbahnění nebo opravě vypouštěcího zařízení. Narazil jsem na první zmínku v roce 1924, tehdejší zastupitelé obce vedli o rybníce mnohé debaty a usoudili, že už ho obec nemůže držet ve své režii a proto pronajala rybník „Rybářskému klubu Přeštice“ na 7 let za 600,- Kč rok, a stavidla a splav, že budou udržovat na své náklady. Podmínkou bylo, že obec po vypuštění rybníka může zahájit meliorační práce na vyvážení šlemu. V listopadu 1929 byl rybník pronajat zdarma panu Antonínovi Královi, lesmistrovi z Dolní Lukavice a to na 6 let za to, že zhotoví posádku (brlení kolem čapu). Mnozí z nás si ji pomatujeme, byla dřevěná a tyčila se kolem 2,5 m nad hladinou rybníka a právě to, co se z dřevěné konstrukce vynořovalo, nad hladinou vodní plochy, na tom zapracoval zub času. Tak, že někdy před třiceti lety, přesné datum nevím, našel jsem žádné záznamy, byla snížena a nahrazena železnou konstrukcí, spodní část vydržela do dnešních dnů. Nic nevydrží věčně, čas od času se musí něco opravit, vyměnit nebo zrekonstruovat a tak došlo i na rybník. Rybáři z Přeštic, kteří měli rybník v nájmu, nás několikrát upozorňovali na havarijní stav výpusti z rybníka. Několikrát jsme to projednávali v zastupitelstvu a došli jsme k závěru,

že necháme zpracovat projekt na rekonstrukci celého rybníka, a pokusit se z nějakého dotačního programu získat potřebné finance na realizaci. Projektovou dokumentaci máme

zpracovanou, ale nebyl vypsán žádný dotační program, do kterého bychom mohli zažádat o finanční podporu na tuto akci. Předpokládaná cena zrealizování projektu se pohybuje kolem 8 milionů, pokud bychom zajistili pozemky na vývoz sedimentu v místě. Pokud by sediment byl vyvážen na skládku a to za cenu zeminy, vzrostla by cena o dalších 4,5 milionu. Zastupitelstvo obce se usneslo, že bude vyměněna alespoň výpust' z rybníka na vlastní náklady, která už má odslouženo. Zařadili jsme výměnu do plánu akcí na tento rok, předpokládaná cena dle nabídky od firmy Revito je 500 000 Kč,-. Plzeňský kraj jsme požádali o 350 000,- Kč, z Programu stabilizace a obnovy venkova, když jsem psal tento článek, nebylo o dota-

ci ještě rozhodnuto.

Letos v říjnu má být vypsána dotace životního prostředí, kam by se možná mohlo zažádat. Konzultoval jsem to s panem ing. Lánským, který se touto problematikou zabývá. Zjišťoval možnosti, za jakých podmínek by měla žádost o dotaci nadějí na úspěch. Museli bychom nechat zpracovat novou projektovou dokumentaci na vytvoření tůněk za rybníkem a na revitalizaci jednoho přítoku, aby žádost byla přijatelná. Problém je v tom, že ne-

vlastníme ani jeden přítok a ani pozemky kolem. Znamenalo by to nechat udělat geodetické zaměření, vykoupit část jednoho přítoku a pozemky kolem a hlavně sehnat plochu na vyvážení sedimentu z rybníka cca. 20 000 m³. Rybník by zůstal ještě rok vypuštěný, než bychom byli obeznámeni, zda jsme s žádostí o dotaci uspěli. Zatím uděláme, co máme naplánováno, a budeme sledovat, jaké možnosti se nám v budoucnu naskytou.

SZ

Plánované akce v letošním roce

- 21.1. – Bál SDH
- 23.3. – Posezení seniorů
- 5.5. – 4 hodinový závod motocyklů JAWA 50 (FICHTLCUP)
- 8.5. – Další ročník cyklistické vyjízdky Dolce Tour
- 2.6. – Dětský den
- 16.6. – Pout'
- 28.7. – hudební festival DODNA-FEST
- 18.8. – Další ročník O pohár starosty obce v požárním sportu

Srdečně zveme všechny občany.

Martin M.

Kulečnicková elita přijede do Příchovic

Mistrovství republiky v Příchovicích? Ne, to není žert, ale holý fakt. Místní biliard club ve spolupráci s Českomoravským biliardovým svazem pořádají 21.4.2012 Finálový den mistrovství České republiky poolbillardových disciplín, které se uskuteční v kulturním domě v Příchovicích od 9:00 do 20:00 hodin. Můžete se těšit na nejlepší hráče z celé republiky v kategoriích mužů, žen, kadetů, juniorů, seniorů, týmů, dvojic a smíšených dvojic. Ti zde odehrají své finálové zápasy ve všech disciplínách kulečnicku s dírami. Součástí Finálového dne bude též otevřená mistrovství republiky v rychlovce, kterého se můžete aktivně zúčastnit nebo si jen tak zahrát na profi stolech v místní herně. Jako zpestření pro diváky bu-

de jistě exhibiční zápas Jiřího Korna s hráči BC Příchovice, vystoupení judistů, kapely Disharmonici při slavnostním vyhlášení a ještě chystáme další překvapení pro návštěvníky. Účast přislíbilo též mnoho známých osobností, s kterými se můžete osobně setkat. Věřím, že si nenecháte ujít tuto mimořádnou událost a přijdete v hojném počtu. Vstup je po celý den zcela zdarma.

Více informací se dozvíte na stránkách

[http://
finalovyden2012.
webnode.cz/](http://finalovyden2012.webnode.cz/)

Luboš Louda

OZNÁMENÍ

Na přelomu měsíce března a dubna bude přistaven do naší obce

kontejner

na velkoobjemový odpad.

Termín bude občanům včas oznámen.

Malé statistické ohlédnutí za minulým rokem

V roce 2011 jsme přivítali do života:

Michaelu Stieberovou
Anetu Mrázovou
Jaroslava Boříka
Ludmilu Staňkovou

V roce 2011 jsme se rozloučili s:

Karlem Uhlířem(1939)
Annou Šilingovou(1923)
Václavou Bultasovou(1966)
Josefem Kantou(1936)
Marií Benešovou(1929)
Jaroslavem Fořtem(1925)

V roce 2011 se přistěhovali:

Milena Nejdlová
Josef Záhořík
Vilém Trhlík
Iveta Šilingová
Jindřich Urban
Miroslav Nejdl

Rozmary počasí

Když nahlédneme do zápisů Obecní kroniky, psanou panem Václavem Bradou z roku 1929, dozvíme se, že od ledna řádily sněhové bouře. Na Vánoce napadlo 80cm až 1m sněhu. Vánice zastavily provoz na silnicích i dráze. Vlaky nabíraly velké zpoždění, byla nouze o uhlí, které nemohlo být dováženo povozem ani drahou. Na Šumavě napadly až tři metry sněhu a spousta dědin bylo odříznuto od světa. Obyvatelé nemohli na dvůr pro vodu, do maštale ani do stodoly. V chudých rodinách vypukl hlad. Přívaly sněhu a velké mrazy stěžovaly život lidem v celé Evropě. U nás klesly teploty až na minus 47°C. Mrazy se stupňovaly od ledna až do sv. Matěje v únoru, pak nastala krátká obleva a opět uhořdily kruté mrazy do poloviny března. Následky krutých mrazů byly hrozné, pomrzlá lesní zvěř i hospodář v mnoha případech našel v chlívků podsvinčata pomrzlá. Ovocné stromy též krutou zimou utrpěla, muselo být u nás mnoho stromů vykáceno. V níže položených krajích byly znič-

ny celé sady. Velké vlašské ořechy pomrzly a pustily znovu, ale plody nepřinesly. V Americe byla úroda ořechů veliká, odhadem v ceně 400 mil. dolarů. U nás se platil 1kg za 8 Kč. Mlýny v těchto třeskutých mrazích převážně stály pro nedostatek vody. Potoky rybníky a řeky byly promrzlé až na dno.

Zima v roce 1930, jak píše pan Brada, byla velmi mírná. V prosinci minulého roku místy kvetly petrklíče, fialky a růže. Teplé počasí pokračovalo i v lednu. Moravské kroniky dokazují, že v roce 1289 byla o Vánocích až do Tří králů mírná zima, že dívky ozdobené čerstvými věnci tancovaly a smály se ve volné přírodě. Roku 1420 v březnu kvetly všechny stromy a v dubnu zrály třešně. V roce 1538 o

odstěhovali:

Vladimír Holeček
Zdeňka Zieglerová
Petr Šiling

Vánocích bylo teplo jako jiné roky v květnu a mládež pořádala v přírodě jarní slavnosti. Roku 1585 rozkvetly stromy v únoru a ve stejnou dobu se na Moravu vrátili tažní ptáci. V letech 1617-1622 byly tak teplé zimy, že se v domácnostech vůbec netopilo. Tolik ze zápisků pana Brady. Jak je zřejmé, rozmary počasí zažívali i naši předkové, stejně jako my v posledních letech. Všichni máme ještě v paměti loňskou zimu, kdy sníh začal padat 28. listopadu 2010 a vydržel téměř celé zimní období.

Macháček, M.

Historie pivovaru

Rodinný pivovar v Chodové Plané byl vystavěn nad prastarými sklepy vytesanými v žulovém masivu, jejichž původ je spojován se vznikem zdejšího chodského hrádku. K té době se váže i pověst o pejsku Albim, který v blízkosti hrádku našel studánku s vydatným pramenem vody. Pes Albi je po staletí považován za dobrého ducha zdejších pivovarských sklepů. Proto jeho vyobrazení od pradávna zdobilo i znak místního sladovnického cechu. Podle starého pivovarského zvyku bylo ukončení práce ve sklepech vždy doprovázeno tradičním rituálem. Nejmladší učedník musel při odchodu připravit Albimu do misky žejdlík piva, aby jak starí sládci věřili, jim dobrý duch skalních sklepů při-

nesl štěstí a ochránil jejich dílo – věhlasný český ležák. Po připojení Chebska k Českému království Janem Lucemburským v roce 1322 pozbyl chodský hrádek svého významu a postupem času zanikl. Opuštěné skalní prostory a pramen se staly podnětem k vaření piva. Nejstarší písemný doklad o zdejším pivovaru se datuje do roku 1573. Nejstarší dochované doklady o množství vyráběného piva pochází z roku 1634. Tehdy se ve zdejším pivovaru uvařilo 1 920 věder piva, to jest dnešních 1 173 hl (1 české vědro = 61,117 l). V Tereziánském katastru je dokladováno, že roční výstav v roce 1749 byl celých 896 sudů, což odpovídá dnešním 2 155 hl (1 rakouský sud = 240,552 l). V roce 1861 postihla

(Pokračování na stránce 7)

prispěvková organizace

334 55 Horšice 39, tel.377 986 680, e-mail: zs-horsice@volny.cz

**ZÁPIS DO MATEŘSKÉ
ŠKOLY V HORŠICÍCH
SE BUDE KONAT
VE ČTVRTEK 5.4.2012
OD 13,00 DO 16,00 HODIN
V MATEŘSKÉ ŠKOLE
S SEBOU SI VEZMĚTE RODNÝ
LIST DÍTĚTE.**

Základní škola v Mateřské škole Horšice
prispěvková organizace
334 55 HORŠICE
-ústeň Planá- 39
tel.: 377 986 680, IČ: 50611871

/ Horšicích dne 1.3.2012

Mgr.Pavla Nohavcová *Nohavcová*

(Pokračování ze stránky 6)

pivovar katastrofa v podobě velkého požáru, který zcela zničil původní objekty. Tehdejší majitel, hrabě Berchem, dal v roce 1862 vystavět nad původními skalními sklepy pivovar nový, jehož podoba se zachovala do dnešních dnů. Největšího výstavu v meziválečném období dosáhl pivovar v roce 1925. Bylo to 61 783 hl. Pivovar v té době vlastnil již 47 hostinců a přibližně 600 dalších odebíralo pivo podle pevných smluv. Této produkce se po roce 1945 podařilo znovu dosáhnout na počátku šedesátých let.

SZ

Ples...

je společenská událost obvykle slavnostní povahy, která je spojena se společenským tancem za zvuků taneční hudby. Tato událost mimo jiné umožňuje vzájemné setkávání lidí, kteří by se jinak pravděpodobně nikdy nesešli. Plesy bývaly v minulosti především výsadou vyššího stavu, tedy šlechty. V průběhu 19.století se plesy postupně staly, ostatně tak jako mnoho jiných původně šlechtických výsad, běžnou součástí tehdejší měšťanské společnosti. V té době byly takovéto lidové plesy označovány slovem bál. Pořádaly je obvykle různé občanské spolky nebo profesní a stávková sdružení. Vzhledem k slavnostní povaze této události je obvykle nutné, aby lidé na plese byli oděni ve

vhodném společenském oděvu, to ovšem dnes už skoro neplatí. Náš jediný spolek hasičský, který organizuje společenské dění v obci, pravidelně s tradicí pořádá takový ples či spíše posezení při muzice pro své členy i nečleny. Letos tomu nebylo jinak. V lednu v příjemně vytopené zasedačce se úderem 20.00 hod. rozezněla hudba klatovské skupiny Relax. Škoda jen, že místních bylo poskrovnu. Některá místa zaplnili přespolní, ale i tak hodně židlí zůstalo neobsazených. Ale ten, kdo přišel, nelitoval a odcházel nad ránem spokojen. Všem, kteří se podíleli na přípravě, děkuji jménem hasičů. Příští rok věříme, že účast bude lepší.

Petra Nová

Člověk v tísní pomáhá lidem s dluhy i s prací

Již rok a půl mohou občané v Přešticích a okolí využít pomoci pracovníků společnosti Člověk v tísní. „Obracejí se na nás lidé, kteří se nacházejí v obtížné životní situaci a nevědí si s ní rady. Nejčastěji pomáháme lidem, kteří mají problémy s dluhy a exekucemi,“ přibližuje svoji práci Alena Sedláčková, regionální sociální pracovníce společnosti Člověk v tísní. V menších obcích není vždy dostatek pracovních příležitostí. Pracovníci společnosti Člověk v tísní tedy často pracují s dlouhodobě neza-

městnanými lidmi. „Ve většině případů se nám podařilo pro naše klienty vhodné zaměstnání najít,“ uvádí Sedláčková.

Pracovníci společnosti se zaměřují také na preventivní činnost. V loňském roce proběhly semináře například na základní škole a v domě s pečovatelskou službou v Přešticích. „Semináře jsme schopni připravit na míru i pro další organizace,“ doplňuje Alena Sedláčková. Služby organizace poskytuje po telefonické domluvě v domácnosti klienta, nebo v

kontaktní místnosti. Pracovníci také nabízejí asistenci při jednání na úřadech a dalších institucích. Všechny poskytované služby jsou zdarma.

„Při naší práci musíme dbát na ochranu osobních údajů a služby poskytujeme maximálně diskrétně,“ uzavírá Alena Sedláčková.

Pracovníky společnosti je možné zastihnout v kanceláři na adrese Hlávkova 30, Přeštice. Před návštěvou je však nutné se nejprve objednat, tel.: 739 320 231, e-mail:

alena.sedlackova@clovekvtsini.cz.

Ze starých zápisů

V roce 1924 15. června na rozhraní dvou katastrů obcí Kucín a Dolce na státní silnici, započala stavba nového železobetonového mostu, který nahradí starý dřevěný, již nevyhovující most. Stavbu prováděla firma Jindřich Palert z Prahy. První zaměstnaní dělníci na této stavbě byli J.Špeta z Kucín jako hlídač, Matěj Sladký č.p. 35, Josef Beneš č.p.11, Karel Vladař, Vojtěch Tolar tesařský mistr. Později byl zde dílovedoucí František Jungman z Prahy. Zedníci zaměstnaní na této stavbě byli; J. Stuchl č.p.41, V. Bultas č.p.40. K betonáři byli přijednani dělníci V. Brada, F. Stuchl č.p. 19, K. Bultas č.p.5, V.Kydliček z Kucín (pastýř) a Špeta ml. z Kucín. Štěrka a písek na stavbu byl vozen povozníky p. Šmuclerem a p. Nedožinským z Přeštic. Kovářské

práce, jako ohýbání drátů a vrtání plátů byla zadána Matěji Korbelovi, kováři z Dolců. Mostní zábradlí zhotovil Jaroslav Vaverka, strojník z Dolců. Mzda pro zedníky činila 4Kčs na hodinu, pro dělníky 3Kčs na hodinu. Doplnovací tesařskou práci provedl Vojtěch Tolar č.p.2. Stavební podmínky pro firmu, která stavbu prováděla byly- písek s cementem míchatí v poměru tři k jedné, písek nutno práti, k tomuto byla panem Vaverkou dodána pumpa s hadicí. Tyto podmínky byly plněny takto: písek s cementem míchán v poměru tři k jedné jen když odněkud nepříznivý vítr foukal, jinak mícháno pět až osm k jedné. Písek se pral jen, když přišla kontrola v osobě státního rady.

Trámy starého mostu byly prodány v dražbě mistru tesaři p. Hrubému

z Přeštic, pan Šmucler a dělník Matěj Sladký koupili mostní podlahu. Rozbité dříví ze šalunku bylo prodáno dělníkům 1m³ za 20Kčs. Po čas stavby mostu byla jízda pro automobily úplně omezena. Povozy jezdily napravo přes potok polní cestou, nebo vlevo zadinami ke Kucínům. Pro pěší byla zřízena vlevo dřevěná lávka přes potok. Dohotovný most byl předán k veřejnému užívání v srpnu téhož roku. Během devadesátí let prošel most několika úpravami, aby obstál při stále se zvyšující těžké nákladní dopravě po této silnici. S jeho generální opravou se počítá při rekonstrukci této silnice II/230 Přeštice -Nepomuk, která je plánována do roku 2015. Věřme, že peníze na stavbu určené, neskončí někde v černé díře.

Míra M.

Pivovary v Plzeňském kraji

V současné době máme v našem kraji celkem 13 pivovarů, Prazdroj Plzeň a Rodinný pivovar Chodovar patří k těm větším a pak je zde 11 minipivovarů, které vznikly po roce 1989 - Dobřany: Modrá hvězda; Kout na Šumavě: Pivovar Kout; Plzeň: Purkmistr, Pivovar Groll, Pivovárka U Sládka, U Rytíře Lochoty; Rokycany: U Stočesů; Stříbro: U Rybiček; Štáhlavy: Radouš; Železná Ruda: Belveder; Čížice: U Bizona. Poslední minipivovar, který byl otevřen loni v říjnu, je Hostinský pivovar U Bizona v Čížicích. Pivovar produkuje pivo vlastní výroby, hotové pivo nijak dále neupravuje, nefiltruje ani nepasterizuje, tím si uchovává své specifické vlastnosti a zůstává v něm vysoký podíl hodnotných látek příznivě působících na lidský organismus. Pivo je mírně zakalené přítomností neodstraněných živých

pivovarských kvasnic, což dává příjemnou plnou chuť. Stálým sortimentem pivovárku by měla být světlá desítka Bizon a jedenáctka Kameník. Když někdy zbude kapacita, tak by občas mohl být na čepu nějaký silnější speciál nebo dvanáctka. Všechno pivo by se mělo vytočit v Čížicích a ve správně přestické restauraci Peklo.

Minipivovar a pivnice u Stočesů v Rokycanech, otevřeno též v loňském roce, nabízí kvasnicová piva plzeňského typu připravovaná původními starými českými recepturami vaření a zrání. Vaří kvasnicová nefiltrovaná piva z kvalitních pivovarských surovin z Žatecké oblasti, za použití proslulé české technologie. Pivo se zde pije živé s vlastní charakteristickou chutí bez pasterizace – v pří-

rodním stavu, čímž si udrží všechny prospěšné složky, jako jsou např. vitamíny a minerální látky. V nabídce jsou jak klasická spodně kvašená piva, tak i (stále více) oblíbená svrchně kvašená piva pšeničná.

Sortiment, který se u Stočesů nabízí: Stočeská 11° světlý ječmenný ležák; Patriot 12° světlý ječmenný ležák; Řepiš 12° polotmavý ječmenný ležák; Hutník 12° ječmenný tmavý ležák; Weizengrimm 12° pšeničné svrchně kvašené.

Další malý pivovárka byl v loňském roce otevřen v Štáhlavech, Vladimírem Ilgnerem, který na jednu várku uvaří 200 litrů, patří k nejmenším průmyslovým pivovarům v ČR. Aktuálně se čepuje Nový ležák 12°, což je specifické polotmavé pivo, oblíbené černé irské Radoush Stout 12° a světlý 12° ležáček Pilsner Ilgner.

(pokračování příště)

SZ

POZVÁNKA

Zastupitelstvo obce Dolce srdečně zve všechny seniory naší obce na „Prátelské posezení při muzice“

kteří se koná v **pátek 23.03.2012 od 17⁰⁰ hodin**

v zasedací místnosti obecního úřadu.

od 17⁰⁰ hodin vystoupení dětí ZUŠ Dobřany

od 18⁰⁰ hodin k tanci a poslechu hraje skupina „ORIENT“

Občerstvení zajištěno.

BLANDOPRAVNÍ

Naši jubilanti

V březnu 2012 oslaví:
Božena Šilingová - 75 let

V dubnu 2012 oslaví:
Věra Kaslová - 88 let
Miloslava Loudová - 70 let
Jiří Louda - 60 let
Jiřina Loudová - 89 let
Věra Boříková - 83 let

V květnu 2012 oslaví:
Karel Fořt - 83 let
Bohuslav Kučera - 70 let
Marie Kutílková - 81 let

JUMP !!!

do 30. března 2012

Naše místní akční skupina OS Aktivios ve spolupráci s partnery mikroregiony Přeštice, Radyně a Úslava vyhláší 3. ročník JUMPu nebo-li grantového programu pro mládež.

JUMP !!!

Tak skoč právě teď a chyt' svůj ná-

pad, dej průchod své fantazii a spolu s kamarády si začni své sny plnit spolu s námi. Jistě umíš něco, co my ne, chceš vyzkoušet něco nového, chceš ukázat ostatním, jak užívat života, jak se umíš bavit a trávit volný čas... možná tím podáš pomocnou ruku dalším... A my tě můžeme

finančně podpořit a usnadnit tak cestu ...

Pravidla JUMPu a formulář Žádosti o grant na:

www.mas-aktivios.cz/JUMP/JUMP2012

OS Aktivios, Nezdice 46, 334 01 Přeštice

e-mail: info@mas-aktivios.cz
tel: 376 382 312, 725 883 296

SDH Dolce

srdečně zve na

II. ročník vytrvalostního závodu malých motocyklů JAWA 50

Kdy: **5.5.2012**

Kde: Višňovka Dolce

8⁰⁰ - 10⁰⁰ : registrace do závodu

9⁰⁰ - 10⁰⁰ : volný trénink

11⁰⁰ - 15⁰⁰ : hlavní závod

Startovné: 100,- Kč za startujícího.

Kategorie: SPECIÁL, SPORT, STODOLÁK

Závod je opět součástí série závodů těchto strojů. Více informací naleznete na

<http://www.fichtlpratele.cz/>

Martin M.

♦Dolcký občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Miroslav Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120